

VIII. ročník číslo 1 - 2/júl 2021

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Božie Telo - procesia 3. júna 2021

(pri Piete pred jej poškodením)

OBSAH

Obsah + zbierka na poškodenú sochu	2
Príhovor	3
Modlitba za ochranu Slovenska	4
Púť ku Kaplnke sv. Alojza	5
Púť matiek	6
Púť motorkárov	8
Predstavujeme vám	9
Prežívanie pôstu očami detí	14
Mikuláš	16
Hodová slávnosť v Strážach	18
Roráty	22
Charita pomáha - TESCO zbierka	23
Otvorenie a požehnanie mestského betlehemu na námestí	24
Výroba ružencov	25
Koľko lásky sa vmestí do škatule od topánok	26
Kňazi, rehoľníci a zasvätené osoby z našej farnosti	28
Spoločenská kronika	42

Rímskokatolícka cirkev, farnosť Šaštín-Stráže, **vyhlasuje zbierku na obnovu, reštaurovanie zničenej sochy Sedembolestnej Panny Márie** pochádzajúcej z roku 1883, ktorá stála pred Bazilikou. Pri veternej smršti ju úplne zničil padajúci strom, ktorý nedolal silnému vetru a zlomil sa. Cieľom tejto zbierky, ktorá už prebieha na internete, je reštaurovanie samotnej sochy Sedembolestnej ako aj kovových častí oplatenia s mariánskym symbolom a krížom. Prispieť na opravu sochy a oplatenia môžete na účtoch: č. účtu (VÚB): IBAN: SK38 0200 0000 0029 5740 3454 (EUR)

č. účtu (SLSP): IBAN: SK30 0900 0000 0000 3723 5532 (EUR)

Do poznámky pre príjemcu uveďte „Dar socha“. Všetkým milodarcom vopred Pán Boh zaplať!

Štvrťročník, číslo 1-2/2021, VIII. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851

Adresa redakcie: Kláštorné námestie 1295, Šaštín-Stráže

Vydavateľ: OZ SEPTIMAVIA, Kláštorné námestie 1295/11, 908 41 Šaštín-Stráže

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou

Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Masárová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlalolzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Masárová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farností.

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí farníci, bratia a sestry, prihovám sa vám po dlhšej dobe, pretože sa udialo niečo nezvyčajné. Bol lockdown-uzatvorenie. Časopis nevychádzal z jediného dôvodu „koronavírus“. Taký malý vírus a tak odstavil nielen náš farský časopis, ale aj niektoré väčšie periodiká! Všetko sa však zmenilo.

Najväčšia vďaka patrí Bohu a Tebe, Matka Ježiša, Panna Sedembolestná, ktorá stále oroduješ za nás.

S pokorou v srdci a s vďačnosťou Bohu na perách sa tešíme, že sme opäť s vami a prinášame vám nové vydanie Hlaholu, ktoré vám ponúka nové aj staršie články, ktoré sme pripravovali počas liturgických období Adventu, Vianoc, Pôstu, Veľkej noci a obsahujú udalosti našej farnosti za obdobie pol roka. Práve sa zamýšľam, čo dať do popredia.

Boh prítomný vo Sviatosti Oltárnej - živý Ježiš Kristus medzi nami. To je ono.

S Pánom, ktorý prebýva s nami v Eucharistii, ktorá je pre nás najväčším darom od Boha Otca, len s ním na prvom mieste môžem začať. Poznáme príslovie: „Ak je Boh na prvom mieste, všetko ostatné je na správnom mieste.“

Tak to je to správne prvé miesto. Byť s Bohom pred Jeho tvárou, v Jeho prítomnosti. Adorujeme a počúvame, čo nám On hovorí: „Ja som chlieb z neba“. Na svätej omši pri premenení počúvame: Vezmite, toto je moje telo a potom toto je moja krv novej zmluvy. Toto robte na moju pamiatku.

Keď učeníci spolu s ním jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával.

Ako učeník, veriaci, ktorý sa živý Eucharistiou, aj ja sa mám lámať a dávať seba svojím bližným. Mám sýtiť iných láskou, pozornosťou, pochopením, obetavosťou, pomocou.

Ježiš ma sýti. A čo ja? Darí sa mi sýtiť ľudí, ktorých mi Pán Boh posla na mojej životnej ceste?

Prajem nám všetkým spoločne, aby sme boli lepší k druhým. Nech Ježišov vzor bude pre nás výzvou k neustálemu konaniu dobra: lámať sa a dávať druhým.

Pred prázdninami a počas nich nezabúdajme na Ježiša, Božieho Syna a nezabudnieme ani na Jeho Matku a našu patrónku, Sedembolestnú Pannu Máriu.

Prajem všetkým, požehnaný čas letného oddychu.

Páter Martin Lehončák OSPPE

Zo života v Národnej Svätyni

Modlitba za ochranu Slovenska

Každý večer, od začiatku vyhlásenia núdzového stavu na jar 2020, sa spájajú stovky veriacich z celej krajiny pri elektronických zariadeniach - počítačoch... a televíznych obrazovkách, v spoločnej modlitbe za Slovensko a za odvrátenie pandémie na celom svete. O 20. hodine večer prídu k displejom a obrazovkám veriaci ľudia v nádeji, že spoločnou modlitbou k Bohu s vytrvalými a obetavými pátrami pavlínmi dokážu na silné orodovanie Panny Márie uzdraviť svet z tej hroznej choroby, ktorá nás všetkých postihla. Už hádam ani neexistuje rodina, ktorej by sa táto choroba nedotkla a obišla ju. Zomreli nám mnohí príbuzní, blízki, známi, priatelia... Nechápavo vnímame situáciu okolo seba a prosíme o pomoc, uzdravenie, ochranu. Padáme na kolena a vrúcne s pokorou vkladáme svoje osudy do rúk nášho Nebeského Otca.

Pane, ochraňuj nás, našich blízkych i celý svet. Nech sa stane vôľa Tvoja!

Zo života vo farnosti

Púť ku Kaplnke sv. Alojza

V horúcu až tropickú nedeľu 20. júna 2021 sme po roku opäť putovali ku Kaplnke sv. Alojza za našim mestom. Spoločne s pátrom Ondrejom Kentošom a za hudobného sprievodu gitár Marcela Žáka a už aj Dominika Gašparíka, kráčali peši najmä deti a mládež zo 7hlásku, ale aj ostatní pútnici, ktorí si na tú cestu trúfali. Mnohí ďalší pútnici prišli na bicykloch či auta-

mi. Prišli domáci aj cezpoľní. Po krátkom vydýchaní sa, sa všetci zahlbili do svätej omše a zaujímavej homílie pátra Ondreja. Spevokol 7hlások animoval sv. omšu svojim spevom. Po slávnostnej omši nasledovalo malé agapé, o ktoré sa pričínili mnohí dobrodinci, za čo im patrí srdečné Pán Boh zaplať. Tak isto aj za malé spomienkové predmety pre deti a mládež.

Páter Ondrej Kentoš a miništranti (autor Matúš Mach)

Zo života v Národnej Svätyni

Púť matiek

Pri postupnom uvoľňovaní protipandemických opatrení bola 9. mája 2021 Púť matiek jednou z prvých povolených slávností v našej Svätyni. Hlavným bodom tohto ročníka bola svätá omša o 10.30 h., ktorú celebroval vdp. Martin Šafárik zo susedného Borského Svätého Jura a koncebroval rektor Národnej Svätyne

páter Ondrej Kentoš OSPPE. Popoludní bola súčasťou programu tejto púte adorácia s modlitbou posvätného ruženca za účasti detského zboru Sedmohlások. Svoju homíliu počas slávnostnej sv. omše ukončil vdp. Martin Šafárik modlitbičkou, ktorú vám ponúkame:

Slávnostnú sv. omšu celebroval vdp. Martin Šafárik (vľavo) za spoluúčasti rektora Národnej Svätyne pátra Ondreja Kentoša OSPPE.

Modlitba za mamu

Úprimnú vďaku prijmi, Pane,
za to, že MAMA vravieť komu mám.

Za chvíle Tebou požehnané, čo s mamou denne prežívam.

Úprimnú vďaku prijmi, Bože, za lásku, čo cítiť smiem.

Že odpustiť vie neposlušnosť, zlé slovko nikdy nepovie.

My chválime Ťa, dobrý Bože, že každá mama svojim deťom
vždy naporúdzi, blízko je na cestách týmto Tvojím svetom.

Že aj keď sily nestačia, snaží sa a nehľadí na seba
a na to, aby ozaj šťastná bola, nikdy jej veľa netreba.

Ďakujem, Pane, za mamu moju a myslím to úprimne.

Veď predsa niet človeka iného, čo by viacej stál pri mne.
S Tebou, Pane, a s mamou mojou istotu mám pre každý deň.
A verím, že neskončí sa tento vzťah, čo nie je iba krásny sen.

Prosím, Bože, za mamičky, za oteckov, za rodiny.

 Za tie deti, čo niečo im chýba,
nech v Tvojej veľkej láske, доброте napraviť sa táto chyba.
Uč nás všetkých, Bože dobrý, pamätať to veľké prikázanie,
že milovať treba Teba, ctiť si blížnych, ktorých máme
a lásku dávať z tvojej dlane. Vypočuj nás Pane.

Amen

Zo života v Národnej Svätyni

Púť motorkárov

Motorkárov s motorkami i bez privítal rektor Národnej Svätyně páter Ondrej Kentoš v sobotu 26. júna 2021 na tradičnej púti s motorkou pri oltáre. Niektorí prišli práve kvôli tejto svätej omši, niektorí mali cestu okolo a iní zase púť zapojili do svojho niekoľkodňového výletu. Motorkári nie sú však len muži, patria medzi nich i nežnejšie polovičky, ktoré sa vydávajú na cesty spolu s mužmi.

Po svätej omši nasleduje už tradične po-

žehnanie desiatok motoriek (obyčajných, parádnych, preparádnych i veteránov) a spoločná fotografia väčšiny účastníkov púte.

Jedna z prosieb zo sv. omše: Pane Bože, dovoľ nám, motorkárom - účastníkom tejto svätej omše, aby sme boli príkladom pre ostatných účastníkov premávky, ďalším motorkárom, s ktorými sa budeme stretávať, a odovzdali tak štafetu porozumenia, triezveho rozumného konania a jazdenia.

Spoločná fotografia časti pútnikov - motorkárov

Predstavujeme vám...

Majster Walter z Kútov

Našími životmi prechádzajú často ľudia, ktorí po sebe zanechajú nezabudnuteľnú a hlbokú stopu. Neraz sa k nim v myšlienkach vraciame, i keď ich nevidíme. V mysli si prehrávame ich tváre, slová, činy, či spomienky na prežité chvíle. Chcela by som napísať pár riadkov o človeku, ktorý ma svojim životným príbehom obohatil, povzbudil, priučil ma štedrosti i skromnosti zároveň, ale aj ľudskosti, obetavosti, vytrvalosti... To všetko skrýva jeho bohatý životný príbeh, ktorý som si už opakovane vypočula. Jednak z jeho úst, no aj z rozhlasového vysielania.

Služobník Panny Márie

Pána Waltra Malíka som poznala zo sobotňajších Fatimských pobožností, lebo patrili do štvorice mužov, ktorí nosili sochu Panny Márie. Vďaka práci fotografky stretávam v Bazilike mnohých ľudí a postupne spoznávam aj ich životné príbehy. O pánovi Waltrovi som vedela dlho len to, že je z neďalekých Kútov. V jednej vianočnej prílohe istých novín v roku 2017 som si o ňom prečítala, že je zručný majster a okrem mnohých iných prác vyrobil aj drevenú križovú cestu pre biskupa z Kene. S kenským biskupom Dominicom Kimenigichom z diecézy Lodwar sa stretol práve v našej Bazilike už 14. decembra 2014, pri príležitosti 20. výročia Dobrej noviny. Slávnostnej svätej omši vtedy predsedal otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský za spoluúčasti tretieho biskupa - arcibiskupa Jána Oroscha, pretože bola spoločná pre koledníkov Bratislavskej i Trnavskej arcidiecézy. Pán Malík niesol počas tejto slávnostnej sv. omše dokonca

aj obetné dary. Potom som si o ňom ešte prečítala, že vyrobil aj betlehem s postavami v skutočnej veľkosti pre svoju farnosť v Kútoch.

Pán Walter so svojimi prácami, ktoré putovali do Afriky

Nesmelé oslovenie

Keď sme sa pri stretnutí členov Farskej charity v januári 2019 rozprávali o výrobe nového mestského betlehemu, premýšľali sme aj, ako by mal vyzerať. Mali sme vybraných viacero diel z okolia a záležalo už len na nás, na akú prácu si ako laici trúfneme. Pri jednom stretnutí som nesmelo oslovila pána Malíka, či by nám vedel pomôcť s výrobou betlehemu. Potrebovali sme pomôcť, no on sám hneď ponúkol jeho výrobu. Tu niekde to všetko začalo... Rozbehla sa krásna a požehnaná spolupráca Farskej charity, vedenia mesta i jeho zamestnancov, ale aj mnohých dobrovoľníkov. Veľa zručných ľudí sa podieľalo na prácach a ešte viac prispelo

materiálom a kulisami. Spojilo nás opäť raz krásne dielo a oslava nášho Pána.

Životný príbeh

Človek, ktorý sa na nič nehrá, je prirodzený, otvorený, každého privíta, nájde si s ním spoločnú reč a dokonca ho aj obdaruje niektorou z vlastných prác. Pán Walter Malík sa narodil 14. mája 1939 v Rakúsku v meste Althöflein, oženil sa 2. mája 1965, spoločne s manželkou vychoval dcéru a syna, teraz sa spoločne tešia z vnučky a štyroch vnukov. Svoj život prežil v troch krajinách - Rakúsku, Česku a na Slovensku. Mal staršieho brata Jozefa, mladšiu sestru Hedvihu a hluchonemého brata Ericha, momentálne

Pán Walter v kostýme Mikuláša s anjelkami (kostýmy sú jeho dielom) tešil roky deťurence v Kútoch

žijúceho v Kanade. Rodičia ho na štúdiá nedali. Po skončení základnej školy išiel robiť do lesa na moravskú stranu - napr. sadiť stromčeky a vykonávať podobné práce. Potom išiel do Valtíc, kde pracoval v ovocinárskom odbore a nadobudol tu veľmi dobrú prax. Odtiaľ odišiel pracovať do Břeclavy na poštu. Smeny počas víkendov ho prinútili čoskoro zmeniť aj túto prácu. Prešiel k firme Priemstav a ako pomocný murár staval v Moravskom Sv. Jáne konzervárne, časom odišiel na kurz pre murárov do Žiaru nad Hronom. Po vojne sa upísal na 38 rokov Kovotvaru, odkiaľ aj odchádzal do dôchodku. Murárskemu remeslu sa venoval nielen v práci, ale aj vo voľnom čase, keď pomáhal stavať mnoho domov v Kútoch. Teší ho, že aj jeho potomkovia majú vzťah k podobným záľubám ako má aj on sám, či už je to syn, ktorému „pasuje“ všetko do ruky, dcéra - ukončila stavebnú priemyslovku, či vnuci a vnučka (tanečnica, hudobníčka, animátorka), ktorí sú všestranne nadaní.

On a Bazilika Sedembolestnej Panny Márie

Po prvý raz prišiel do Baziliky v roku 1950 ešte ako dieťa, keď sa s rodičmi a súrodencami prisťahovali do Kútov (v roku 1949). Živo si pamätá, že okolo Baziliky bolo vtedy postavené lešenie, lebo práve prebiehala jej povojnová oprava. Potom sem chodieval s Kúťanmi na púte a aj nosieval koruhvu - zástavu s vyobrazeným Ježišom, ktorú má teraz zachránenú doma, lebo ju náhodou objavil veľmi poškodenú. Autobusom spolu s ďalšími Kúťanmi bol brigádovať a pomáhať po

Pamiatka na prvé sväté prijímanie

revolúcii pri oprave podkrovia. Za totality sa zúčastňoval všetkých väčších významnejších udalostí a pútí. Po odchode do dôchodku začal pravidelne chodiť na Fatimské soboty do Baziliky. Chlapom z Hlohovca často chýbal niekto do štvorice na nesenie sochy Panny Márie. Pán Malík sa stal pravidelným náhradníkom a postupne pritiahol aj ďalších chlapov z Kútov. Nakoniec boli všetci štyria nosiči z Kútov. „Veľmi ma potešili aj naši nástupcovia v krojoch, ktorí nás vystriedali, páčilo sa mi, že reprezentujú náš región aj prostredníctvom tohto ľudového odevu,“ spomína pán Malík na svojich nasledovníkov z Kútov a okolia.

Mestský betlehem

„Na šaštínsky betlehem som veľmi hrdý. Vďaka za to vedenie Duchom Svätým, že sme sa stretli a toto mohlo vzniknúť. Keby ste ma oslovili vonku, možno by som vám aj povedal nie. Keďže ste ma oslovili v sakristii v Bazilike, nemohol som vám dať ani inú odpoveď. Najprv som si myslel, že ideme robiť betlehem pre Baziliku. Teraz viem, že sme urobili dobrú vec. To mi nikto nevyvráti. Ten betlehem je krásnou evanjelizáciou pre verejnosť. Na lepšom mieste sme ho umiestniť nemohli. Tam chodí veľa ľudí za nákupmi, ktorých to osloví. Vďaka aj za pomoc s černoškom, ktorého som v Kútoch tak nezdokonalil, ako ho máte vy, vďaka pánovi Slovákovi. Som s ním nadmieru spokojný. V Kútoch som sa o betlehem staral celé roky len ja sám. Tam som sa ani zďaleka nestretol

s takou podporou, ochotou a spoluprácou ako u vás.“ - to sú slová pána Waltra Malíka, ktoré nepotrebujú ďalší komentár. Mestský betlehem je dielom mnohých, to som už neraz napísala. Jeden človek len ťažko dokáže urobiť dokonalé dielo. Dar- mo, každý sme zručný v niečom inom. Tu išla ľudská „ješitnosť“ bokom a krásne dielo je na svete. Ako spieval pán Werich: „Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady udělají moc.“

Vyznanie na záver

Pána Malíka som sa opýtala aj na jeho plány do budúcnosti. No on si už žiadne plány do budúcnosti nerobí. Čo sa mu pritrafí, to urobí. A či je niečo, po čom ešte v živote túži? „Pán Boh zaplať stotisíckrát za všetky dary, ktoré som dostal, aj za rodinu, aj za ženu, aj za svokrovcov - ja som mal

Počas otvorenia mestského betlehemu na námestí v Šaštíne-Strážach pán Malík so svojimi pomocníkmi a pánom Čaučíkom

svokru na jedničku s hviezdíčkou, “ skromný človek, skromné očakávania a o to väčšie slová vďaky. Ja mu ešte aj touto cestou ďakujem za jeho ochotu a pomoc, za trpezlivosť s nami, za jeho rady a vedenie pri práci. Nech náš spoločný betlehem robí dlhé roky radosť všetkým, ktorí k nemu pristúpia.

PS: Nech mi odpustia všetci znalci slovenčiny toto tradičné skloňovanie vlastného podstatného mena Kúty, ale neviem používať tie spisovné tvary, nejdú mi akosi spod pera...

Vianočná modlitba za strápených

Nech uprostred osamelosti zažiješ Božiu blízkosť.

Nech uprostred beznádeje Boh obnoví tvoju nádej.

Nech uprostred nepokoja nájdeš odpočinutie.

Nech ti dá Boh vytrvalosť, keď sa ti chce vzdať to.

Nech ti Boh posla do cesty láskavých ľudí.

Nech ťa Boh potešuje a dáva ti novú odvahu žiť.

Nech sa znovu nadýchneš,

nech vyjdeš na nové cesty,

nech v jasliach tvojej duše zažiarí hviezda.

Amen

Veľvyslankyňa Spolkovej republiky Nemecko na Slovensku Barbara Wolf (vľavo) počas súkromnej návštevy Národnej Svätyne 5. mája 2021, vpravo páter Martin Lehončák.

Zo života detí vo farnosti

Prežívanie pôstu očami detí - ONLINE pôst

Celé pôstne obdobie v našom speváckom zbore 7hlások prebiehal úplne inak, ako sme boli zvyknutí. Všetky naše aktivity, skúšky a stretká prebiehali väčšinou v online verzii. Aj keď to bolo ťažké, nesmeli sme sa vzdať, zapojili sme kreativitu a vynachádzavosť. Veľkú podporu sme mali i u nášho pána farára, ktorý medzi nás tiež zavítal - samozrejme online. Súčasťou stretní bolo krátke pôstne zamyslenie s modlitbou a s neustálym povzbudzovaním k ďalším aktivitám. Tak vznikli aj piatkové krížové cesty, vysielané Štúdiom 7bolestná, pri ktorých sme sa striedali po malých skupinkách, pretože pandemické opatrenia sú pandemické opatrenia :D.

Vyjst' na chvíľu z online priestoru, a to rovno do domu našej nebeskej Mamy, bolo pre nás veľkou odmenou, ale aj zážitkom. Každá krížová cesta bola inšpirovaná inou témou s cieľom povzbudiť veriacich aj v ťažko prežívanej situácii pandémie a zákazu verejného slávania svätých omší. Menšie deti z nášho zboru sa mohli zapojiť do ich slávania aj doma, vystrihovaním krížovej cesty.

Vyvrcholením bola krížová cesta na Kvetnú nedeľu, kedy sa podarilo zapojiť skoro celý zbor. Nové piesne boli pre nás výzvou a pre divákov oslavou blížiaceho sa zmŕtvychvstania. Samotný nácvik v našej uzimenej Bazilike bol dosť náročný. Hrial nás však pekný pocit zo spoločného diela.

Skutočnosť, že sme všetci Božie deti a mali by sme myslieť jeden na druhého, nám pripomenula aj ďalšia aktivita – projekt slovenskej katolíckej charity Pôstna krabička 2021 s na-

šou témou: posti sa pre druhého. Napríklad cena našich odrieknutých sladkostí putovala do krabičky. Takto sa nám podarilo vyzbierať takmer 450 eur pre deti z Rwandy a Ugandy.

Tohtoročné pôstne obdobie sme spoločnými silami, a hlavne s Božou pomocou, prežili trochu inak. Taktiež patrí veľké ďakujem aj naším zbormajstrom, ujovi Marcelovi a tete Ivetke, ktorí nám pripravili všetky aktivity a ostatným spríjemnili veľkonočné obdobie cez televízne obrazovky. Viedli nás a usmerňovali vždy s úsmevom a dobrou náladou. Aj keď sa nám niekedy nechcelo, vedeli nás vždy správne motivovať.

A o čom sme sa presvedčili? Slovanmi piesne, ktorú často spievame: Aký dobrý je Pán. Na pozvanie prichádza do každého srdca, do každého priestoru, aj do toho online.

Napísala Agátka Žáková ml.

Zo života vo farnosti

Mikuláš

Ani sme sa nenazdali a na oblôčik nám zaklopal Pán December. Nastal čas adventu, čas príprav na príchod Ježiška. No ešte predtým, v ten pravý čas, už tradične zavítal medzi nás sv. Mikuláš. Nabral svojich pozemských anjelikov, aby sa 6. decembra 2020, po detskej svätej omši (8:45), mohol objaviť v našej bazilike a vyčariť tak úsmev na tvárach všetkých detí. Anjelici sa zhostili svojej úlohy a niesli veľký kôš plný balíčkov so sladkosťami, ktoré Mikuláš s láskou rozdával deťom. Tí odvážnejší Mikulášovi i zaspievali alebo zarecitovali, ale z balíčkov sa tešili všetky deti. Mikulášovi však bolo veľmi ľúto, že kvôli pandémie bolo detí v bazilike menej

Kto nestál pred domom, tešil sa z tepla domova

Z Mikuláša sa tešia vždy najviac deti, ale aj don José

Na Mikuláša s družinou čakali celé rodiny

než zvyčajne. On chcel predsa obdarovať všetky deti... Preto sa rozhodol: „Ak nemôžu deti prísť ku mne, nájdem si cestu k nim.“

V poobedných hodinách spolu s anjelikmi vysadli na koč poháňaný dvomi statnými tátošmi a vyrazili na okružnú jazdu po meste. Počas cesty rozdával deťom balíčky, v nejednom detskom očku sa objavili iskričky šťastia. A na tom všetkom bolo krásne práve to, že tento patrón detí takto potešil nielen malých, ale i veľkých. Tí šťastne mávali Mikulášovi z okien a tešili sa z lásky a radosti, ktorú Mikuláš medzi nich priniesol.

Ulicami nášho mesta jazdil sprievod do nočných hodín

A tak sme aspoň na krátky čas, hoc jednu noc, mohli pocítiť čaro prichádzajúcich Vianoc.

Agáta Žáková st.

(fotografie z archívu kultúrnej komisie)

Organizátori a Mikuláš s anjelmi večer v celi

Zo života vo farnosti

Hodová slávnosť v Strážach

Hlavným celebrantom a kazateľom slávnostnej hodovej sv. omše 17. novembra 2020 na sviatok patrónky Kostola sv. Alžbety v Strážach bol vdp. Roman Haško, kaplán v Košiciach v Dóme sv. Alžbety. S jeho dovolením prinášame homíliu z tejto farskej slávnosti:

Drahí duchovní otcovia, drahí bratia sestry v Ježišovi Kristovi!

Sme naozaj veľmi šťastní a vďační Pánu Bohu, že môžeme byť tu v Božom chráme, a že aj napriek obmedzeniam môžeme prísť osláviť Patrónku tohto chrámu svätú Alžbetu, že sa môžeme po dlhšej dobe v takomto počte stretnúť na svätej omši, čo je najväčší dar, za čo patrí Bohu vďaka a chvála.

Dnes, keď oslavujeme svätú Alžbetu, môžeme sa pýtať, čo by nám svätá Alžbeta mohla konkrétne povedať do tohto nášho života, v ktorom žijeme už vyše 800 rokov po jej živote, v tejto dobe, v dnešných časoch? Možno, môžeme sa aj tak pýtať, či doba, v ktorej žila svätá Alžbeta, bola ľahšia, a že my teraz prežívame náročnejšiu alebo ťažšiu dobu aj v súvislosti s pandemiou, ktorú prežívame? Zaiste, môžeme sa na to pozrieť aj takýmto spôsobom, ale keď poznáme život svätej Alžbety Uhorskej, môžeme s istotou povedať, že ani ona to v živote nemala jednoduché. Nemala všetko, ako sa hovorí, ustlané na ružiach. Svätá Alžbeta sa narodila v roku 1207. S miestom jej narodenia jestvujú viaceré dohady alebo možno nejaké legendy, nevieme to presne povedať, ale s istotou vieme povedať, že už ako 14-ročné mladé dievča sa vydáva a ako veľmi mladá

Hodová slávnostná svätá omša za účasti troch kňazov

20-ročná ovdovela, ako matka 3 detí. Z tohto sveta odchádza taktiež veľmi mladá ako dvadsaťštyriročná.

Predstavte si, že vyše 800 rokov si nielen na ňu spomíname, ale oslavujeme ju v našich oltároch. Napriek tomu, že mala tak krátky život. Svätá Alžbeta zvlášť aj počas svojho manželského života, ale aj potom, snažila sa byť veľmi vnímavá voči potrebám doby, v ktorej žila, predovšetkým voči chudobným. Snažila sa rozdať takmer všetko, čo mala. Bola úplne slobodná od všetkého svetského majetku. Svoj život úplne obetovala službe chudobným, a predovšetkým Pánu Bohu, robila to z lásky k Nemu.

Aj dnešné Sväté evanjelium, ktoré sme si vypočuli, nás práve k takýmto skutkom povzbudzuje, aby sme sa snažili milovať svojich nepriateľov, robiť dobre, požičiavať a nič za to nečakať, aby naša odme-

na bola veľká, a aby sme raz boli synmi Najvyššieho, lebo ako hovorí písmo, on je dobrý aj k nevďačným a zlým. A ďalej nás Sväté evanjelium povzbudzuje: Buďte milosrdní ako je milosrdný váš Otec. Nesúďte a nebudete súdení, neodsudzujte a nebudete odsúdení. Odpúšťajte a odpusti sa vám.

Milovaní bratia a sestry, tieto slová sú veľmi aktuálne pre každého jedného z nás, aby sme sa vo svojom každodennom živote snažili konať skutky milosrdenstva, aby som nemyslel len na to, že ja sa mám mať dobre na tomto svete, ale aby som myslel aj na tých ostatných, ktorí sú okolo mňa, či už v domácnosti, v práci, v škole... aby som jednoducho mal otvorené oči pre potreby blížnych. A v tom je nasledovanie svätej Alžbety správne, keď sa takto snažíme s radosťou a veľkým milosrdenstvom slúžiť blížnym, ktorí to stále v

Homíliu predniesol vdp. Roman Haško, kaplán v Košiciach v Dóme sv. Alžbety

každej dobe potrebujú.

Ďalej je veľmi potrebné, aby sme vo svojom živote dokázali veľmi často používať čarovné slovíčka: prosím, ďakujem a prepáč. My tieto slová veľmi dobre poznáme, avšak v každodennom živote sa na ne často zabúda. Vyprosujeme si aj pri tejto Eucharistii, aby sme tieto slová používali dennodenne. Lebo aj to sú slová, ktoré nám otvárajú brány k večnému životu. Možno na tomto svete nám len čiastočne dopomáhajú k vyššej dokonalosti, k lepšiemu spolunaživaniam, ale privádzajú náš život k veľkej dokonalosti, k večnosti.

A potom ďalšou veľkou úlohou, aj odporúčaním, alebo aj príkladom zo života svätej Alžbety, je predovšetkým to, aby sme boli každodenne vo svojom živote napojení na Ježiša Krista. Lebo bez Neho nemôžeme nič urobiť. A Ježiš Kristus nám dodáva silu, aby sme mohli obstať

v náročných chvíľach a situáciách nášho každodenného života. Aby sme dokázali zvládnuť aj veci a situácie nášho každodenného života, ktoré sú ľudskými silami takmer nemožné, nezvládnuteľné. Aby sme ich dokázali zvládať s pomocou Božou. A tak je potrebné, aby sme často mysleli na živého Ježiša Krista, prítomného v Eucharistii, a aby sme Ho čím častejšie prijímali do svojich srdc, aby On v nás účinkoval. Aby dokázal možno zastúpiť to, čo je ľudskými silami skutočne nemožné. Hovoril som, aby sme mali oči otvorené pre potreby našich blízkych. Neraz je potrebné, ak chceme byť milosrdní, aby sme oči dokázali aj v pravom čase zavrieť. Ako hovorí istá príhoda:

Jeden starší učiteľ, už v dôchodkovom veku, sedel na lavičke a zrazu k nemu kráča pán, tiež v zrelšom veku, ale mladší od neho. A ten pán hovorí tomu star-

Strážsky kostolík je zasvätený sv. Alžbete Uhorskej

šiemu, učiteľovi: „Vy ste boli mojím učiteľom.“ Učiteľ na to – „Vôbec si na to nepamätám.“ A pýta sa svojho žiaka mladšieho od seba: „Čo je náplňou tvojho života, kde pracuješ?“ „Ja som učiteľom, podľa vášho vzoru. Vy ste ma inšpirovali a celý svoj život na to nikdy nezabudnem. Som za to naozaj úprimne vďačný.“ Ten jeho žiak ďalej pokračuje: „Pripomeniem vám príhodu, situáciu z našej triedy, ktorá vám pomôže spomenúť si. Práve táto príhoda ma inšpirovala k tomu, že som nasledoval vaše povolanie. Keď sme boli na základnej škole, už si nepamätám, v ktorej triede to bolo, ale jednému spolužiakovi zmizli peniaze. A vy ste pred celou triedou povedali, že je potrebné, aby ten kto tie peniaze ukradol, ich vrátil. Tie peniaze som ukradol ja, ale hanbil som sa pred celou triedou povedať, že som to bol ja, a tak som bol ticho. Nepovedal som nič, nepriznal som sa. Vy ste nás vtedy postavili do kruhu a povedali ste, aby každý z nás zatvoril oči, vy ste postupne prešli od jedného žiaka k druhému a postupne ste prezreli všetky vrecká. Vybrali ste peniaze z môjho vrecka, ktoré som ukradol, ale potom ste prešli aj k ostatným spolužiakom a na konci ste nepovedali nič, ukázali ste len, že peniaze sa našli a išli sme ďalej.“ A ďalej tento žiak pokračuje: „Toto ma inšpirovalo k tomu, že ste ma pred celou triedou nezhodili. Napriek tomu, ja by som sa v tejto chvíli bol najradšej prepadol od hanby až niekde do pivnice.“ A ten učiteľ hovorí: „Áno, je to pravda. Tak som to aj urobil. Keď ste však boli v kruhu, všetci ste mali zatvorené oči a ja som prechádzal od jedného žiaka k druhému, tie oči som mal zatvorené aj ja. Tak som

vlastne ani nevidel, komu som vybral tie peniaze a kto vlastne bol príčinou toho nešťastia, kto bol zlodejom, kto tie peniaze ukradol.“

Milovaní bratia sestry, a to je skutočne veľké milosrdenstvo v praxi, ktoré môžeme a máme nasledovať v našom každodennom živote. Aby sme dokázali žiť v tej pravde, ktorou je Kristus, ale zároveň kráčali po ceste milosrdenstva za Ním, aby sme vždy, keď je to potrebné podľa vzoru a príkladu aj svätej Alžbety, dnešnej svätice a patrónky, dokázali vždy mať otvorené oči pre potreby našich bratov a sestier, našich blízných, ale zároveň aby sme ich v pravom čase vždy dokázali zavrieť. Aby sme nielen nevideli zlo, ale predovšetkým konali dobro. Aby sme naše oči dokázali vždy uprieť na Ježiša Krista, ako to robili svätci. Pretože život každého jedného svätého môže byť pre nás povzbudením. Pretože sám Boh k nám hovorí skrze svätých.

A tak keď chceme dnes Bohu ďakovať za svätú Alžbetu, ak chceme prosiť za každého jedného z nás, nech aj jej život je pre nás inšpiratívny, aby sme sa v tejto upomínanej dobe dokázali jeden pri druhom zastaviť. Napriek tomu, že nemáme častokrát pri sebe nič, aby sme druhého človeka dokázali obdarovať milým slovom, dobrou radou, aby sme dokázali poslúžiť našim blíznym, ktorí to najviac potrebujú. A tak potom sa spĺňajú aj v našom živote slová Svätého písma: „Akou mierou budete merať vy, takou sa na meria aj vám.“ Svätá Alžbeta merala túto mieru s veľkou štedrosťou a láskou. Nasledujeme jej príklad a nech za nás všetkých oroduje u nášho Nebeského Otca. Amen.

Zo života vo farnosti

Roráty

Rorátne sväté omše slávené za úsvitu pri svetle sviec v minulom roku začali v súvislosti s obmedzeniami s pandémiou COVID 19. Veriacich i deti, celé rodiny, neodradili ani opatrenia a pravidelne sa zúčastňovali na týchto pobožnostiach. Pár dní pred ich ukončením vydal RÚVZ so sídlom v Senici nové opatrenia na ochranu zdravia, ktorými sa zároveň zakázalo verejné konanie bohoslužieb. Od stredy 23. decembra 2020 sa v našej Národnej svätyni - Bazilike Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska, ani v ostatných chrámoch v okresoch Senica a Skalica, nemohli konať bohoslužby za účasti veriacich. Všetky bohoslužby, vrá-

tane ružencových pobožností, boli, a stále aj sú, vysielané prostredníctvom živého vysielania na YouTube: <https://www.youtube.com/studio7bolestna/live>

Príchod na sv. omšu za svetla sviec

Deti pri každodennom vyhodnotení úloh počas rorát

Zo života vo farnosti

Charita pomáha - TESCO zbierka

**Keď Boh vstúpi do tvojho srdca,
obdaruje aj tých, ktorých v ňom nosíš.**

V roku 2020 sa v predvianočnom čase Farská charita v Šaštíne-Strážach zapojila do najväčšej potravinovej zbierky, ktorú organizuje Bratislavská arcidiecézna charita v spolupráci so spoločnosťou Tesco Slovensko. Je to už deviaty rok, čo sa zbierka organizuje, Farská charita v Šaštíne-Strážach bola zapojená tretíkrát.

V čase od 19. 11. do 21. 11. 2020 mohli návštevníci Supermarketu Tesco Kúty prispieť do zbierky kúpou trvanlivých potravín alebo hygienických potrieb a odovzdať ich dobrovoľníkom do nákupných košíkov. Z našej farnosti sa zapojilo 9 dobrovoľníkov, ktorí využili zmysluplne voľný čas a pomáhali pri zbierke – informovali ľudí o zbierke, vysvetľovali im, o akú pomoc ide, priebežne vážili a uskladňovali potraviny.

Počas zbierky v supermarkete

Za prvý deň sa vďaka štedrým darcom podarilo vyzbierať 265,557 kg potravín v hodnote 470,95 €. Ďalšie dva dni boli do zbierky zapojení dobrovoľníci z Farskej charity v Kútoch.

Tento rok pokračovala zbierka až do 3. 12. 2020, a to pasívnou formou, kedy mohli návštevníci SM Tesco v Kútoch prispieť do košíkov pri pokladni. Z pasívnej zbierky sa vyzbieralo 130,5 kg potravín v celkovej hodnote 234,50 €.

Všetky potraviny a hygienické potreby boli rozdelené medzi rodiny a jednotlivcov v núdzi v meste Šaštín-Stráže. Vďaka projektu Pošli tašku boli obdarovaní mikulášskymi balíčkami aj klienti zo Zariadenia pre seniorov.

V mene obdarovaných ĎAKUJEME všetkým darcom a dobrovoľníkom, ktorí sa do projektu zapojili. Aj malá pomoc má veľký zmysel.

Predsedníčka Farskej charity Šaštín-Stráže Mgr. Kristína Pöstenyi

Vďaka projektu Pošli tašku boli obdarovaní mikulášskymi balíčkami aj klienti zo Zariadenia pre seniorov.

Zo života vo farnosti

Otvorenie a požehnanie mestského betlehemu na námestí

Ľudia boli stvorení, aby boli milovaní. Veci boli stvorené, aby boli používané. Dôvod, prečo je vo svete chaos, je ten, že sú ľudia používaní a veci milované. Nepoznám meno autora tohto krásneho citátu, ale často si ho pripomínam. Neviazať sa na materiálne veci. Mnohí milujú „pozlátka“ Vianoc a uniká im ich podstata. Vyčakané domy, prezdobené domácnosti, vysvietené obchody, plné stoly a komory... Pri tom všetkom nám uniká skutočný duch vianočných sviatkov.

Náš Betlehem na námestí má plniť úlohu nielen dekoračnú, ale predovšetkým apoštolovať a pripomínať okoloidúcim poslanstvo Vianoc. Narodil sa Spasiteľ, v jednoduchosť a skromnosť prišiel na svet, aby nás vykúpil a spasil. Týmto krásnym dielom sme chceli pripomenúť aj tým, ktorí nechodia do kostola, prečo oslavujeme via-

Pán Malík s manželkou (vľavo)

nočné sviatky. Mnohí sú z neho v úžase, robia si fotografie, zverejňujú ich na sociálnych sieťach, tešia sa z neho spolu so svojimi rodinami, vysvetľujú deťom význam tohto dielka. V minulom roku sme sa opakovane stretli s tým, že bol betlehem a jeho časti úmyselne poškodzované. Je to neúcta k samotnému dielu, ale aj k tým, ktorí vynaložili veľké úsilie a námahu, aby skrášlili naše mesto.

V súvislosti s opatreniami súvisiacimi s „KOVIDOM“ nebolo decembrové požehnanie a znovuotvorenie Betlehemu spropagované ako pri jeho prvej inštalácii. V nedeľu popoludní 14. decembra 2020 za účasti správcu farnosti pátra Lehončáka, hlavného tvorcu pána Waltra Malíka s manželkou - jeho hosťa, aktivistu Mariána Čaučíka s manželkou, pomocných tvorcov pri výrobe betlehemu, zástupcov mesta i miestnej farskej charity a niekoľkých miestnych obyvateľov bol betlehem opäť po roku slávnostne požehnaný a otvorený. Krátkou pobožnosťou sa tejto úlohy zhostil miestny správca farnosti páter Martin Lehončák OSPPE.

Zo života mladých v oratku

Výroba ružencov

Mesiac október sa v našej farnosti nesie v duchu modlitby ruženca k Sedembolestnej Panne Márii, ktorý sa pravidelne modlia deti spolu s animátormi a ostatnými veriacimi. Každoročne preto krátko pred začiatkom tohto mesiaca organizujeme spoločnú výrobu ružencov.

Hoci bolo veľmi otázne, či sa akcia bude môcť uskutočniť, vzhľadom na danú situáciu, nakoniec nám opatrenia povolili výrobu ružencov zorganizovať, samozrejme, so všetkou zodpovednosťou. Veľmi sme sa tomu tešili, pretože každá spoloč-

ná akcia je pre nás požehnaným časom, ktorý môžeme venovať deťom.

Výroba ružencov prebehla v sobotu 26. septembra 2020 v telocvični oratória. V porovnaní s minulými rokmi bola tentokrát táto akcia výnimočná. Vzhľadom na situáciu bol počet detí oveľa nižší, ako sme boli predchádzajúce roky zvyknutí. Síce sme s tým počítali a úplne sme tomu rozumeli, aj tak nám to bolo spočiatku trochu ľúto. No na druhú stranu mala atmosféra úplne iné čaro. Boli sme radi, že pár detí spolu s rodičmi predsa len prišlo a mohli sme spolu stráviť pek-

ný čas. Celá akcia prebehla skvelo. Všetci sme si vyrobili ruženec podľa vlastných predstáv a na spoločnú nástenku napísali úmysel, za ktorý sa počas októbra chceme modliť. Po celý čas sme sa medzi sebou rozprávali a užívali si spoločné chvíle. Bolo to veľmi príjemné, priateľské a požehnané. Jedným slovom pohodové. Sme Bohu vďační za to, že sme mohli byť spolu, ako jedno spoločenstvo. Pevne veríme a modlíme sa, aby sme sa čoskoro mohli opäť stretnúť na spoločnej akcii. Už teraz sa veľmi tešíme.

Animátori z oratka
(foto Matúš Mach)

Nástenka v Bazilike

Animátorky pri prípravných prácach

Páter Miško sa taktiež aktívne zapojil

Zo života mladých v oratku

Koľko lásky sa vmestí do škatule od topánok?

V predvianočnom čase sa rozhodli naši mladí z oratka otvoriť svoje srdiečka a potešiť ľudí okolo seba. O celej aktivite, ktorú prepojili aj s duchovným posolstvom sa rozhodla s nami podeliť mladá mamička Natália Buzayová (písala ešte pred skončením akcie v decembri):

„Je tu čas Vianoc. Pre mnohých ľudí najkrajšie obdobie v roku, kedy sa celá rodina stretáva pri štedrovečernom stole, a potom spolu rozbaľujú darčeky. No veľa ľudí nemá to šťastie tieto sviatky Narodenia Pána tráviť so svojou rodinou. Takýmito ľuďmi sú aj seniori v domovoch dôchodcov. Preto sme sa my animátori rozhodli, že im spríjemníme Vianoce a podarujeme kúsok seba prostredníctvom darčeka a

„duchovnej adopcie“. Po dohovore s hlavnou sestrou zo Zariadenia pre seniorov v Šaštíne-Strážach sme do škatúl vložili to, čo je pre nich potrebné, ale niečo aj na maškrtenie a potešenie. Taktiež sme si rozdelili menovite všetkých seniorov - obyvateľov zariadenia a za každého jedného sa denne modlíme ľubovoľnú modlitbu na ich úmysel po celý čas adventu, aby boli hlavne zdraví (aj fyzicky aj psychicky) v týchto ťažkých časoch, kedy ich nemôžu rodiny navštevovať. Tak na nich veľmi myslíme aspoň v modlitbách :)

Preto ďakujeme všetkým, ktorí sa o nich s láskou starajú a sú im teraz ako vlastnou rodinou.

Ďakujeme ❤️.“

Odvovzdanie darčiekov vedeniu zariadenia

Darčeky zaplnili niekoľko vozíkov

Vďaka za každú zabalenú maličkosť

Čo ukývali darčeky?

Kňazi, rehoľníci a zasvätené osoby z našej farnosti

Nakoľko sme sa doteraz ešte nestretli s uceleným prehľadom kňazov, rehoľníkov a zasvätených osôb z farnosti Šaštíň-Stráže, pokúsili sme sa pripraviť prvý obraz s týmto zameraním vôbec. Veríme, že mnohí z vás tento zoznam rozšíria na základe svojich vlastných rodinných archívov a poznatkov. Tento prehľad preto ponúkame ako prvú verziu, ktorú budeme postupne dopĺňať či aktualizovať. Príspevok je výsledkom niekoľkých rokov písania a zliepania informácií a dát. Informácie zo staršieho obdobia až do konca 19. storočia sme získali predovšetkým z Némethyho Súpisu farností a kňazov Ostrihomskej arcidiecézy a z matrik trnavskej univerzity a Pazmáneu. Údaje k duchovným z minulého a terajšieho storočia sme čerpali väčšinou z podkladov od viacerých miestnych farníkov. Nesmiem zabudnúť ani na pána Jozefa Stupavského a príbuzných spomínaných zasvätených osôb.

Tridentský koncil zaviedol povinnú teologickú formáciu pre adeptov kňazstva. Ten, kto sa chcel stať kňazom, musel najskôr absolvovať gymnázium, kde si osvojil latinčinu, základy gréčtiny ako i rečníctva. Po skončení gymnázia musel študovať filozofiu, ktorá bola prípravou pre samotné štúdium teológie. Filozofia a teológia sa študovali na univerzitách. Chlapci z tohto regiónu zvyčajne pokračovali na univerzite v Trnave, ktorú spravovali jezuiti. Popri tom bývali v niektorom z viacerých trnavských seminárov, najčastejšie to bol tzv. mariánsky seminár, seminár sv. Štefana

*Peter Pázmány, ostrihomský kardinál
(zdroj internet)*

a seminár červených klerikov, nazývaný podľa farby odevu chovancov. Časť budúcich kňazov študovala na univerzite vo Viedni, kde mala Ostrihomská arcidiecéza zriadený od roku 1623 svoj seminár Pázmáneum, nazvaný podľa zakladateľa Ostrihomského kardinála Petra Pázmáňa.

Šaštínski a strážski kňazi (v abecednom poradí)

Juraj Imrich Agnelli, pochádzal zo Šaštíňa, 29. 3. 1711 vstúpil do seminára sv. Štefana v Trnave, po vysviacke nastúpil

27. 3. 1714 za kaplána do Veľkých Levár, odtiaľ prešiel do Šaštína; 2. 4. 1715 sa stal farárom v Malých Opatovciach; 7. 7. 1715 bol menovaný za farára do Závodu, 12. 7. 1719 sa stal farárom v Uníne, kde bol v r. 1727 menovaný za dekana šaštínskeho archidiakonátu a od 1. 7. 1728 sa stal farárom (dekanom) v Holíči; 22. 4. 1740 sa stal ostrihomským kanonikom; v roku 1741 sa stal rektorom seminára Sv. Štefana a Nitrianskym archidiakonom; mal titul apoštolského protonotára a opáta Panny Márie de Kompolt; zomrel 18. 8. 1756; v závete odkázal časť svojho majetku v prospech kostolov v Holíči a Šaštíne; založil omšovú základinu v kostole sv. Mikuláša v Trnave; zachoval sa jeho maľovaný portrét.

František Balaši (Balassych/Balasich, Balasi), pochádzal zo Šaštína, teológiu študoval v Trnave v rokoch 1657-1658, počas štúdia býval v seminári červených klerikov.

Gašpar Čabanský (Czabansky) zo Šaštína. Gymnázium študoval v Bratislave v rokoch 1657-1663; vo Viedni študoval teológiu v rokoch 1665-1667, zo zdravotných dôvodov (bolesti brucha a opuch končatín) bol zo semináru prepustený a poslaný domov (zomrieť).

Juraj Čáky (Chaki, Czaky), jezuita, narodil sa 12. 3. 1613 v Šaštíne, bol mešťanom, gymnázium ukončil v r. 1631 v Trnave, 25. 10. 1632 vstúpil k jezuitom, filozofické štúdiá v rokoch 1636-1638 absolvoval na univerzite v Grázi, teológiu začal študovať v Trnave v roku 1642, zomrel pravdepodobne ešte pred vysviackou.

Anton Desy/Déssy (Dössi/Dössy/Deseő),

pochádzal zo Šaštína, gymnázium navštevoval v Skalici, Nitre a Trnave; teológiu absolvoval v Pázmáneu vo Viedni, kam prišiel v decembri 1718 zo seminára sv. Ladislava v Nitre; za kňaza bol vysvätený 4. 4. 1722; 29. 10. 1723 bol ustanovený za farára v Brodskom, 19. 7. 1728 sa stal farárom v Uníne a odtiaľ prešiel 3. 8. 1731 do Zavaru, kde pôsobil do 1734.

Pavol Florianič sa narodil okolo roku 1705 v Strážach, 3. 4. 1726 bol prijatý do seminára v Budapešti, býval v Sečeniho seminári; po vysviacke, ktorú mal 8. 4. 1730, sa stal 7. 7. 1730 farárom v Hradišti pod Vrátnom, 18. 7. 1737 prešiel do Bohuníc (dnes Jaslovské Bohunice) a napokon 10. 5. 1741 do Smoleníc, kde 19. 12. 1757 zomrel. V kanonickej vizitácii smolenickej farnosti v roku 1756 sa o ňom píše, že usilovne vysluhoval bohoslužby a ostatné náboženské obrady a úctivo zaobchádzal so svojimi farníkmi.

Jozef Fodor, narodil sa v Strážach okolo roku 1706, pochádzal zo zemianskej rodiny, humanitné štúdiá absolvoval v Nitre, teológiu absolvoval v Pázmáneu a vo Viedni, kam prišiel z nitrianskeho seminára sv. Ladislava, študoval za Nitriansku diecézu, hovoril po slovensky a po maďarsky, v rokoch 1728-31 študoval vo Viedni na univerzite filozofiu a rok teológiu, v štúdiu pokračoval na univerzite v Trnave, kde sa 17. 7. 1732 stal magistrom filozofie a 29. 8. 1737 získal doktorát z teológie, počas štúdií v Trnave býval v Collegium generale, ktoré býva označované ako kolégium (seminár) červených klerikov podľa farby ich odevu; ako farár pôsobil vo farnosti Lednica, teraz na území Žilinskej diecézy.

Ján Franner, narodil sa 25. 6. 1834 v Šaštíne v rodine chudobného hrnčiara; najskôr sa aj on začal učiť hrnčiarskemu remeslu, no už ako 14-ročný študoval na gymnáziu v Trnave; za klerika bol prijatý v Nitre, kde ho v roku 1860 vysvätili za kňaza; prvých 18 rokov po vysviacke pôsobil ako kaplán na viacerých miestach; od októbra do decembra 1864 bol administrátorom v Diviakoch nad Nitricou, v roku 1868 sa spomína ako správca farnosti Jarok, v rokoch 1878-1900 pôsobil ako farár vo Valaskej Belej; uvádza sa aj ako podporovateľ Spolku sv. Vojtecha; zomrel 24. 8. 1908 v Ilave.

Ján Franner

Juraj Horvát (Horvath/Horváth), rodák zo Stráží, zeman, po štúdiu filozofie na trnavskej univerzite, kde v roku 1735 získal titul magistra filozofie, pokračoval v rokoch 1736-1737 na teologickej fakulte bez jej ukončenia, pravdepodobne sa nestal kňazom a štúdiá nedokončil.

Štefan Horvát (Horvath/Horváth), rodák zo Šaštína, narodil sa okolo roku 1738, zeman, vstúpil ku karmelitánom, študoval vo Viedni, po sekularizácii kláštora pôsobil najprv v Taliansku, potom sa vrátil do vlasti a v roku 1777 bol prijatý medzi duchovenstvo Ostrihomskej arcidiecézy; bol domácim kaplánom u baróna Horeckého a zároveň slúžil ako kaplán v Rohove, od 1782 bol kaplánom v Holíči a v roku 1783 v Borskom Mikuláši; v máji 1784 sa stal farárom v Chropove, kde pre nehody s farníkmi ohľadom konania poľných prác pri stavbe fary musel odísť; vymenil sa s farárom z Turej Lúky, 2. 2. 1790 sa vzdal fary, zomrel 14.10.1791 v Sobotišti.

Juraj Janovič (Janovics/Janovich/Ianovicz) sa narodil okolo roku 1667 v Šaštíne, zeman, gymnázium ukončil v roku 1686 v Trnave, kde pokračoval na univerzite v štúdiu filozofie a v roku 1687 dosiahol magistra filozofie, následne začal vo Viedni štúdium teológie a dokončil ju v Trnave, kde bol 1. 5. 1691 vysvätený za kňaza, od 22. 4. 1691 bol farárom vo Vaďovciach, v januári prešiel do Borského Sv. Jura a ešte v tom istom roku do Bohdanoviec, v roku 1696 do Lopeja a v nasledujúcom roku do Palúdzky pri Liptovskom Mikuláši, v roku 1702 sa stal farárom v Dojči, v roku 1711 prešiel do Očovej a Salatnej, v roku 1712 do Seliec a od 12. 9. 1718 až do svojej smrti 21. 1. 1738 bol farárom vo Zvolene.

Anton Kardhordó, narodený 31. 5. 1797 v Šaštíne, zeman; po štúdiu filozofie v Trnave študoval teológiu vo Viedni v Pázmaneu v rokoch 1818-1821; za kňaza bol vysvätený 17. 5. 1822; kaplánoval v Sere-

di, v roku 1825 sa stal farárom v Šintave, 4. 10. 1827 prešiel do Šurian, patrili k bernolákovcom, ovládal dobre slovenčinu, nemčinu i maďarčinu; je autorom diela *Viučování katolického náboženstva v otázkach a odpovědách* (Trnava 1829); v roku 1858 založil nadáciu pre chudobných žiakov, zomrel v Šuranoch 9. 1. 1874.

Andrej Kolenič (Kollenich), narodený 29. 7. 1663 v Šaštíne, otec sa volal Juraj Kolenič (Kollenich) a matka Barbora Bobrovská. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Trnave, vstúpil k pavlínom a filozofiu študoval v rádomom kláštore v Lepogleve (dnes Chorvátsko). Generálny predstaviteľ rádu ho poslal v roku 1687 na štúdiá do rímskeho elitného kolégia pre študentov z Uhorska (Collegium Germanicum et Hungaricum). Po štvorročných štúdiách a vysviacke sa vrátil na jeseň 1691. Prednášal filozofiu a teológiu a stal sa definítorom rádu. Jeho zásluhou bol pútnický kostol v Marianke, sídlo vedenia pavlínskeho rádu, vymaľované freskami a ozdobené štukami. Zomrel v roku 1734.

František Kolenič (Kollenich), rodák zo Šaštína. Po skončení gymnázia v Trnave pokračoval v roku 1686 v štúdiu na filozofickej fakulte, kde v roku 1688 získal titul magistra filozofie, teológiu v rokoch 1689-90 študoval vo Viedni, 23. 9. 1690 bol vysvätený za kňaza, po vysviacke spravoval opustenú farnosť Nitrianske Sučany, od júla 1696 pôsobil v Suchej nad Parnou, v roku 1701 bol vymenovaný za farára v Novákoch, ale ešte v tom istom roku sa stal správcom prepošstva v Novom Meste nad Váhom; 7. 12. 1711 bol inštalovaný za kanonika do Bratislavy,

taktiež bol menovaný apoštolským protonotárom a prepoštom de Landek; ako kanonik zastával v kapitule postavenie kantora a dotoval tento post; v kaplnke sv. Jána Almužníka v Bratislave slávnostne oslávil svoje zlaté kňazské jubileum; zomrel 17. 1. 1743 v Bratislave.

Ján Knezik (Knezik/Knyezik), narodil sa 21. 3. 1725 v Šaštíne; 3. 11. 1744 vstúpil v Bratislave k jezuitom, po dvojročnom noviciáte v Trenčíne ako scholastik vyučoval v roku 1747 na gymnáziu v Skalici, a potom rok v Blatnom Potoku, v rokoch 1749-51 študoval filozofiu v Trnave, následne dva roky pôsobil ako učiteľ v Trenčíne a v rokoch 1755-58 študoval teológiu v Trnave, po jej skončení pôsobil rok v Trenčíne a v roku 1760 si v Banskej Bystrici vykonal tretiu probáciu; plnoprávnym členom rádu so 4 sľubmi (popri troch evanjeliových jezuiti skladali i osobitý sľub bezvýhradnej oddanosti pápežovi) sa stal 2. 2. 1762 v Trenčíne, kde v tom čase pôsobil ako misionár.

Ján Kostolný, rodák zo Šaštína, zeman. Filozofické a teologické štúdiá absolvoval v Trnave v rokoch 1725-1730, bol chovancom seminára červených klerikov; viac údajov o jeho živote a pôsobení zatiaľ nepoznáme.

Ján Kubovič (Kubovicz/Kubouicz, Kubovich), rodák zo Šaštína; taktiež študoval v Trnave, filozofiu v rokoch 1675-1677 a teológiu začal v roku 1678; či pokračoval v štúdiu i po absolvovaní prvého ročníka nevieme.

Štefan Krispini (Crispini), narodený okolo roku 1607 v Šaštíne; v rokoch 1629-30 študoval na gymnáziu v Trnave, 15. 11.

1634 zapísaný na univerzitu vo Viedni, býval v Pázmáneu, 26. 2. 1637 prijal kňazskú vysviacku; ako farár pôsobil v roku 1646 pri Hronskom Beňadiku, v roku 1649 sa stal jágerským kanonikom.

Jozef Melnar (Mellnar), narodený 24. 3. 1720 v Šaštíne; po skončení gymnázia (vieme, že rok študoval v Trnave) vstúpil 17. 10. 1740 v Košiciach k jezuitom; po dvojročnom noviciáte v Trenčíne ako scholastik vyučoval v roku 1743 na gymnázii v Levoči, potom v rokoch 1744-46 študoval na univerzite v Košiciach filozofiu, v rokoch 1747-50 opäť vyučoval na gymnáziách v Levoči a v Banskej Štiavnici; teológiu študoval v rokoch 1751-52 v Trnave, v roku 1754 si v Banskej Bystrici vykonal tretiu probáciu a 2. 2. 1755 sa stal v Kláštore pod Znievom profesorom rádu, v rokoch 1756-73 pôsobil ako spovedník, kaplán a misionár v Štiavnických Baniach, Skalici, Schurzi, Motyčkách, Liptove a Košiciach.

Ján Mikéska (Mikeszka/Mikeska), rodák zo Stráží; po štúdiu filozofie v Trnave pokračoval v rokoch 1736-38 v štúdiu teológie; jeho ďalšie životné osudy nepoznáme.

Martin Mikéska (Mikeszka/Mikeska), rodák zo Stráží; gymnaziálne a filozofické štúdiá absolvoval v Trnave, v roku 1754 sa stal magistrom filozofie, teológiu študoval vo Viedni, 20. 5. 1758 bol vysvätený za kňaza; jeho prvým kaplánskym miestom sa stali Vrbovce, o rok neskôr sa stal farárom v Krajnom, v marci 1763 prešiel za farára do Veľkých Kostolian; počas jeho pôsobenia bola v roku 1768 v tejto farnosti postavená kaplnka a na filiálke v Dubovanoch v roku 1778 prestavali kostol; zomrel vo Veľkých Kostolanoch 1. 6. 1788.

Pázmáneum vo Viedni - Collegium Pazmanianum na Boltzmanngasse 14 (Autor: Gugerell, zdroj internet)

František Polakovič, rodák zo Stráží, zeman; študoval v Trnave, býval v mariánskom seminári, v roku 1730 získal titul magistra filozofie; po vysviacke nastúpil koncom novembra 1732 na svoje prvé pôsobisko, v máji 1733 prešiel do Petrovej Vsi a začiatkom augusta 1743 do Unína, kde sa vymenil s Martinom Markovičom a vo februári 1744 prešiel do Radošoviec, kde sa vymenil s Martinom Barcaiom; za jeho pôsobenia v Radošovciach rozšírili kostol, zomrel v Radošovciach 20. 2. 1777.

Juraj Rotmund, narodený 17. 2. 1712 v Strážach; gymnázium navštevoval v Skalici, po filozofických štúdiách, ktoré absolvoval v Trnave, študoval teológiu od roku 1735 vo Viedni; 5. 4. 1738 bol vysvätený za kňaza a od októbra 1738 bol správcom farnosti Dolné Lelovce (dnes súčasť Zemianskych Kostolian), zomrel 28. 1. 1757.

Ján Pavol Sabó (Szabó) narodený cca 1703 v Šaštíne; gymnázium a filozofiu študoval v Gyöngyösi a Jágri a teológiu v rokoch 1728-30 vo Viedni; za kňaza bol vysvätený 24. 9. 1729; viac o jeho osudoch nevieme.

Juraj Augustín Sartórius, narodený okolo roku 1656 v Šaštíne; filozofiu študoval na univerzite v Trnave, teológiu absolvoval v Pázmáneu; 3. 4. 1688 bol vysvätený za kňaza; ako kaplán pôsobil v Trnave, koncom apríla 1691 sa stal farárom v Dlhej nad Váhom, kde založil matriku, v duchovnej správe pôsobil do roku 1732.

Ján František Szerdahely (Szerdaheli), narodený cca 1657 v Strážach, zeman; študoval v Trnave a býval v seminári červených klerikov, po vysviacke sa stal v roku 1682 farárom v Dojči, v apríli 1684 prešiel do Seliec, v roku 1688 do Detvy; krátko bol i farárom v Ponikách, v roku 1689 sa opäť vrátil do Seliec, v roku 1690 prešiel do Valaskej, 1693 do Rybníka nad Hronom a napokon od septembra 1697 do roku 1702 pôsobil opäť v Dojči.

Ján Szentgyörgyi (SzentGyörgyi/Szentgyörgyi), narodený 21. 10. 1720 v Strážach; gymnaziálne štúdiá začal v Skalici, ukončil v Rábe; filozofiu a teológiu absolvoval vo Viedni; za kňaza bol vysvätený 4. 6. 1746; po vysviacke bol

určený za kaplána do Modry a spravoval i susednú Štefanovú, v roku 1751 prešiel do Šenkvic a v roku 1760 do Častej, kde aj zomrel 17. 12. 1802.

Pavol Ignác Šimonovič (Simonovics/Simonocsics/Simonovich), pochádzal zo Šaštína; teológiu študoval vo Viedni, kde 20. 4. 1669 prijal kňazskú vysviacku; pôsobil v Ludaniciach, kde začal písať matriku; v máji 1674 prešiel do Trstína a v auguste 1679 do Radošoviec, kde pôsobil do roku 1703.

Imrich Šetina, narodený 26. 9. 1834 v Strážach, zeman; vieme len, že v rokoch 1854-57 študoval na Pázmáneu vo Viedni.

Tomáš Vatter, pochádzal zo Stráží, nevieme však, či zo Stráží pri Šaštíne alebo iných Stráží; filozofiu študoval v Trnave, kde 1714 získal magistra filozofie, teológiu absolvoval v Budapešti v Séčeniho (Széchenyi) seminári; do pastoraácie nastúpil 29. 10. 1716; stal sa spišským kanonikom a kantorom Spišskej Kapituly, zomrel v Spišskej Kapitule 21. 9. 1769.

Pavol Vranovič, rodák zo Stráží, zeman; študoval v Trnave, kde sa v roku 1713 stal magistrom filozofie; 29. 5. 1716 bol ustanovený za farára do Hradišťa pod Vrátnom; v máji 1720 prešiel do Brodského a v októbri 1723 sa stal farárom v Dojči, kde pôsobil do roku 1728.

Základné zdroje:

Fazekas, I. *A bécsi Pazmaneum magyarországi hallgatói 1623-1918* (1951). Budapest 2003.

Kádar-Kiss-Póka. *A Nagyszombati egyetem teológiai karának hallgatósága 1635-1773*. Budapest 2011.

Némethy, L. *Series parochiarum et parochorum*. Strigonii, 1894.

Kňazi - rodáci, ktorí pôsobili v minulom storočí

Ludovít Bakič, údaje len podľa pamätného obrázka z modlitebnej knižky: Na pamiatku kňazskej vysviacky, Bollengo (Italia), 1. 7. 1945 a podľa ďalšieho obrázka: Na pamiatku prvej sv. omše v Šaštíne, 8. decembra 1946. Celý svoj kňazský saleziánsky život prežil v zahraničí, najmä v Amerike. 8. decembra mal svoju prímichnú sv. omšu v Šaštíne v Bazilike, doma sa však zdržal len pár dní, lebo už na Vianoce v tom istom roku doma nebol.

Ludovít Bakič - salezián, v sprievode s rodákmi pri príležitosti svojej prvej sv. omše v rodisku - 8. 12. 1946

Ludovít Bakič - salezián, so svojimi rodičmi a rodákmi pri príležitosti svojej prvej sv. omše v rodisku - 8. 12. 1946

Ludovít Bakič - salezián, vľavo Ján Vizváry - vtedajší direktor výchovného ústavu v Šaštíne a vpravo rodičia, pri príležitosti svojej prvej sv. omše v rodisku - 8. 12. 1946

Peter Božek (19. 10. 1880 – 11. 11. 1947): v Strážach nad Myjavou dožil, nie je však rodák zo Stráží, narodil sa v Novom Meste nad Váhom. V Strážach žil až ako penzionovaný.

Náhrobný kameň vdp. Božka na cintoríne v Strážach

Bohuš s harmonikou na tábore tesne pred odchodom (archív p. Márie Vizváryovej)

Bohumil Havlíček: narodený 15. 7. 1929 v Strážach nad Myjavou, patril medzi klerikov asistentov, ktorých odvliekli počas barbarskej noci z kláštora v Šaštíne z 24. na 25. apríla 1950 do Podolínce, vyštudovaný a vysvätený kňaz. Podľa dona Ernesta Macáka SDB (Utečenci pre Krista) bol don Havlíček členom prvej Zemanovej výpravy, ktorá sa vydala 31. augusta 1950 na cestu za hranice – cez Rakúsko do talianskeho Turína. Jeho osud po príchode do Turína už nepoznáme. Podrobnejšie je opis prechodu zaznamenaný v spomínanom diele don Macáka.

Jozef Hercog (narodený 21. 7. 1928 – január 2012) patril medzi klerikov asistentov, ktorých odvliekli počas barbarskej noci z kláštora v Šaštíne z 24. na 25. apríla 1950 do Podolínce, vyštudovaný a vysvätený kňaz. 1969 mal prvú sv. omšu v rodnom kraji, v júli r. 1970 prišiel na pohreb maminky. Podľa dona Ernesta Macáka SDB (Utečenci pre Krista) bol don Hercog členom druhej Zemanovej výpravy (spolu s ním prechádzal napr. aj don Andrej Paulíny a don Andrej Šándor /pseu. Gorazd Zvonický/). Slovensko-rakúsku hranicu výprava prekročila v noci z 22. na 23.

Pamätné tablo s rodičmi a sestrami pri príležitosti kňazskej vysviacky

októbra 1950. Cez Rakúsko smerovali do talianskeho Turína. Jeho osud po príchode do Turína už nepoznáme. Podrobnejšie je opis prechodu zaznamenaný v spomínanom diele don Macáka, slovami dona Gorazda Zvonického. (Spomínali sme ho v článku o jeho otcovi Augustínovi Hercogovi v Hlahole zvonov 1/2016).

Po prvej sv. omši v rodnom mestečku - 29. jún 1969

František Hrabal – františkánsky kňaz
Ferdinand Klemo SDB – salezián koadjútór, narodený 8. 12. 1914 Stráže nad Myjavou – zomrel 4. 6. 1996 v Senici, pochovaný je na cintoríne v časti mesta Stráže.

Otto Koreček: narodený 5. 11. 1926 v Strážach nad Myjavou, kňazskú vysviacku prijal 18. 6. 1972 ako 45-ročný. Od roku 1972 pôsobil ako kaplán v Komárne, od roku 1974 bol farárom vo farnosti Imeľ, od roku 1988 vo farnosti Dulovce. Od roku 1993 bol na odpočinku najskôr v Pezinku, od roku 2004 v Trnave, od roku 2006 až do smrti v Cíferi v Dome pokojnej staroby. Otto Koreček bol 39 rokov kňazom. Zomrel 14. Júla 2011 v Cíferi vo veku nedožitých 85 rokov života.

Pomník F. Klemona SDB na cintoríne v Strážach

Vdp. Oto Koreček (v strede) so spolubratmi v Bratislave

Pohrebne obrady boli v nedeľu 17. júla 2011 o 16.00 hod. v Národnej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne-Strážach. Svätú omšu s pohrebnými obradmi celebroidal trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, CSsR. Pochovaný je na cintoríne v rodných Strážach v hrobe svojej matky, pani učiteľky Alžbety Korečkovej, rodenej Rosenbachovej. Jej manžel bol zlatníkom v Trnave, kde je pravdepodobne aj pochovaný. Pani učiteľka sama vychovávala svojich synov, dvojčatá Lea a Otta. Podľa informácií obyvateľov Stráží vieme o Leovi len toľko, že bol profesorom nemčiny v Starej Ľubovni. Rodičia

Ako kňaz pri oltári - 25. jún 1972

pani učiteľky Alžbety Korečkovej, rod. Rosenbachovej boli: Anton Rosenbach (1856 – 1919) – na pomníku uvádzaný ako radný, ale vieme o ňom aj to, že bol notárom (1856 – 1919) aj stavebným inžinierom a projektantom a matka: Leopoldina Korečková, rod. Koglová (1869-1945).

Karol Michal Nečasák – narodil sa 26. 9. 1865 v Šaštíne do remeselníckej rodiny. Základné vzdelanie však už získal v Myjave, kam sa jeho rodina presťahovala. Tu prijal v r. 1878 sviatosť birmovania. V štúdiách pokračoval v Skalici. Teológiu študoval v Ostrihome a 26. 3. 1890 bol vysvätený za kňaza. Jeho literárny pseudonym „Michal Šaštinský“ naznačuje, že si zachoval citový vzťah k rodisku. Po vysviacke v r. 1890 bol kaplánom v Uníne, od r. 1892 v Borskom Svätom Mikuláši. Po smrti farára Pavla Prihodu v r. 1908 tu zastával post farára. Od r. 1921 bol dekanom. Keď v r. 1924 pripravovali saleziáni svoj príchod na Slovensko, bol to práve on, kto ich upozornil na voľnú faru a kláštor v Šaštíne. Keď prejavili záujem, vybavil súhlas ministra poľnohospodárstva a lesov v Prahe, ktorý bol patrónom šaštínskej fary.

Popri svojej kňazskej službe bol zároveň publicistom, ľudovýchným pracovníkom a botanikom. Ešte ako kaplán s farárom Prihodom propagovali včelárstvo, ovocinárstvo, zvlášť pestovanie moruší a moderné hospodárstvo. V Borskom Svätom Mikuláši dal renovovať rodný dom Jána Hollého a založil potravinový a úverový spolok. Publikoval odborné práce o pestovaní ovocných drevín, v ktorých vychádzal z prác iných odborníkov, no najmä z vlastných skúseností.

Zaoberal sa aj technológiou oberania a skladovania ovocia. Odborné a protialkoholické články publikoval v časopisoch Ľudové noviny (vtedajší názov Katolíckych novín) a Kazateľňa, etické príspevky v Poslovi Božského Srdca a v kalendári Pútník svätovojeťský. Prekladal náboženskú literatúru z nemčiny, vydal preklad knihy Zázračné udalosti Márie Pomocnice kresťanov skrz jej sluhu ctih. Jána Boska. Vyznal sa v liečivých bylinách, jeho herbár sa nachádzal v učiteľskom ústave v Ostrihome a zlomok v Trnave. Bol aj vo výbore Spolku sv. Vojtecha.

V r. 1925 získal hodnosť monsignora, v r. 1926 sa stal kanonikom Trnavskej kapituly, v r. 1927 generálnym vikárom Apoštolskej administratúry a diecéznym škôldozorcom so sídlom v Bratislave, v r. 1931 apoštolským protonotárom a kanonikom kapituly sv. Martina v Bratislave. V rokoch 1920-27 zastával funkciu podpredsedu Spolku svätého Vojtecha. Zomrel ako 70-ročný 31. 7. 1936 v Bratislave.

Karol Michal Nečasák (zdroj internet)

Ján Nemec: narodený 29. 7. 1912 v Strážach nad Myjavou, ordinovaný 2. 6. 1939, tragicky zahynul 2. 12. 1953 (41-ročný) v Pezinku, farár v Slovenskom Grobe.

S deťmi na rodičovskom dvore

Vysviacka kňaza Jána Nemca zo Stráží

vdp. Ján Nemec, Katarína Žáková, Karolína Vyskočilová, Paula Bakičová

Tibor Walner: narodený 10. 7. 1930 v Strážach nad Myjavou, spomína sa medzi klerikmi študentmi, ktorí zažili barskú noc a boli násilne odvedení zo šaštínskeho kláštora do Podolínce, nebol nakoniec kňazom, pôsobil ako vysokoškolský profesor.

Jedna z mála rehoľníčok z farnosti

Sr. Anastázia Lackovičová CJ sa narodila 21. novembra 1902 v Šaštíne manželom Júlii r. Kratochvílovej (domáca) a Štefanovi Lackovičovi (krajčír) ako ich druhé dieťa. S rodiskom sa rozlúčila 16. novembra 1925 vo veku 23 rokov. Jej cieľom bol Ústav Sancta Mária v Prešove - stredisko Inštitútu Preblahoslavennej Panny Márie na Slovensku (dnes napr. aj výrobňa hostií). Sr. Anastázia prijala rehoľné rúcho 15. augusta 1927 v Prešove. Po roku odišla v sprievode staršej Mater, ktorá bola v Prešove na prázdninách, do St. Pöltenu v Rakúsku. Tam si mala dokončiť noviciát. 15. augusta 1929 zložila sväté sľuby. Potom sa mohla vrátiť do Prešova. Tu učila žiačky variť, šiť, vyšívať a zastupovala choré sestry všade, kde to bolo potrebné. Taktiež jej veľmi osožilo, že bola prísediaca na hodinách náboženstva u svetských profesorov. V roku 1938 odišla vyučovať náboženstvo do novootvoreného rehoľného domu v Piešťanoch. Tu zostala, napriek počiatočným obavám, až do roku 1950. S nadšením

Sr. Anastázia (vpravo) so spolusestrami z komunity

a horlivo pracovala až do 29. augusta 1950, kedy prišlo k násilnému sústreďeniu rehoľníčok. Najprv sa dostala do Pruského, v roku 1952 do Kostolnej, kde strávila 12 rokov. Nasledoval Beckov a o roku Báč. Všade ochotne pracovala tam, kde to bolo treba. V roku 1967 sa podrobila prvej ťažkej operácii, po ktorej nasledovali ešte ďalšie dve. Ona sa už lúčila so svetom, no v modlitbách zostala ešte ďalších 20 rokov. Zomrela 7. februára 1988 vo veku 85 rokov. (Rozsiahly článok sme o nej priniesli v Hlahole zvonov 1/2016).

Odkaz don Bosca a Márie Dominiky Mazzarellovej

Ideály saleziánok, pokračujúce v odkaze don Bosca a Márie Dominiky Mazzarellovej, nadchli i viacero našich rodáčok, ktoré celý svoj život zasvätili službe mládeži. 16. júna 2015 sa v Bazilike SPM slúžila slávnostná svätá omša so spomienkou na 75 rokov diela saleziánok – sestier FMA na Slovensku. Okrem žijúcej sr. Lívie Škrabákovej sme mali v našej farnosti ďalších 6 saleziánok, ktoré zasvätili svoj život Bohu. Ich podrobnejšie životopisy nájdete v knihe sr. K. Novosedlíkovej Životy slovenských sestier saleziánok. (Prípravili sme o nich dva príspevky v Hlahole zvonov: 4/2015 a 2/2016).

Sestra Jozefína Bartošová FMA: narodená 11. 3. 1907 v Šaštíne, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Eschelbach, pôsobenie: Nemecko, Maďarsko, Rakúsko, Slovensko, príchod na Slovensko: 16. 6. 1940, posledné roky svojho života dožila v rehoľnom dome v

Sládečkovciach (Močenok), zomrela 28. 11. 1984 v nemocnici v Šali, pochovaná je na cintoríne v Šaštíne. (Príspevok o jej živote sme zverejnili v Hlahole zvonov 2/2015).

Sr. Jozefína Bartošová u sv. otca

Sestra Anna Fordinálová FMA: narodená 20. 10. 1909 v Čáčove, od 11 rokov vyrastala v Šaštíne, zo Slovenska odišla v septembri 1929, prvé sľuby: 5. 8. 1932 Torre Bairo - Turín, večné sľuby: 5. 8. 1938 Livorno, pôsobenie: Taliansko, zomrela 17. 9. 1995 v Livorne, kde je aj pochovaná.

sr. Anna Fordinálová s príbuznými

Sestra Mária Fordinálová FMA: narodená 28. 3. 1914 v Čáčove, od 6 rokov vyrastala v Šaštíne, do Talianska odišla v roku 1936, prvé sľuby: 5. 8. 1939 Li-

vorno, večné sľuby: 25. 3. 1947 Trnava, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, príchod na Slovensko: 15. 8. 1940, zomrela 22. 1. 1987 v Sládečkovciach (Močenok), pochovaná je na cintoríne v Šaštíne.

Sr. Mária Fordinálová pred Národnou Svätynou s príbuznými

Sestra Otília Havlíčková FMA: narodená 5. 1. 1906 v Strážach nad Myjavou, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Livorno, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, príchod na Slovensko: 26. 2. 1944, zomrela 3. 7. 1990 v Sládečkovciach - Močenku, kde je aj pochovaná.

Sestra Terézia Vavrovičová FMA: narodená 8. 10. 1904 v Strážach nad Myjavou, zo Slovenska odišla v roku 1929, prvé sľuby: 5. 8. 1932 Marseille, večné sľuby: 5. 8. 1938 Marseille – Sainte Marguerite, pôsobenie: Francúzsko, Slovensko, príchod na Slovensko: 2. 9. 1946, zomrela 20. 4. 1982 v Skalici, pochovaná je na cintoríne v Strážach v hrobe svojich rodičov. (Článok o nej sme uverejnili v Hlahole zvonov 3/2015).

sr. Terézia Vavrovičová (sediaca vpravo) počas duchovných cvičení

Sestra Anna Weissová FMA: narodená 7. 6. 1909 v Šaštíne, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Livorno, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, Rakúsko, príchod na Slovensko: 26. 2. 1944, zomrela 14. 6. 1994 Baumkirchen (Rakúsko), kde je aj pochovaná

Sr. Anna Weissová na stretnutí so sv. otcom

V súčasnom období máme dve Bohuzasvätené osoby vo farnosti Šaštín-Stráže

Vdp. Viliam Tuma ako kňaz v Národnej Svätyni

Vdp. Viliam Tuma: narodený 6. 8. 1960, orinovaný 31. 10. 1992 (1992 – kaplán Topoľčany, 1993 – kaplán Bratislava – Blumentál, od 1. 9. 1996 administrátor Jasová (o. Nové Zámky), od 1. 7. 2005 – administrátor Studienka, od 1. 7. 2009 – farár Častá, od 1. 7. 2014 – farár Radošovce). (Podrobnejšie sme o ňom písali v Hlahole zvonov 4/2017).

Sestra Lívia Škrabáková: narodená 22. 1. 1976, prvé sľuby: 1. 8. 1998 Trnava, večné sľuby: 7. 8. 2005 Šaštín-Stráže, pôsobenie: Košice Luník IX, Dolný Kubín, od 1. júla 2015 pôsobí v Banskej Bystrici. (Príspevok o jej živote a pôsobení sme priniesli v Hlahole zvonov 1/2018).

Sr. Lívia Škrabáková s mamičkou a manželmi Lisinovičovcami pri príležitosti odhalenia prvej pamätnej tabuľky v našej farnosti venovanej sa-leziánkam

Teším sa na nové informácie a fotografie, ktorými tento príspevok rozšírime a obohatíme.

*Martin Hoferka (do konca 19. storočia)
Ludmila Masárová (20. storočie a súčasnosť)
Neoznačené foto: archív autorky*

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Olívia Šírová	11. 10. 2020
Tadeáš Rusnák	17. 10. 2020
Richard Bartek	18. 10. 2020
Marián Škrabák	22. 11. 2020
Viktória Nesnadná	29. 11. 2020
Mia Hroznová	29. 11. 2020
Rebeka Farkašová	13. 12. 2020
Matias Kubinec	3. 1. 2021
Simon Sojka	24. 1. 2021
Laura Húšťavová	31. 1. 2021
Lea Sušilová	7. 3. 2021
Teodor Flajžík	21. 3. 2021
Viktória Fialová	28. 3. 2021
Barbora Chludilová	17. 4. 2021
Nathaniel Dóža	18. 4. 2021
Dominik Rybecký	25. 4. 2021
Isabelle Volečko	25. 4. 2021
Viktor Petrla	25. 4. 2021
Nela Lamancová	2. 5. 2021
Tamara Hajdinová	9. 5. 2021
Monika Kvasňáková	16. 5. 2021
Juraj Valla	16. 5. 2021
Sofia Pelcnerová	23. 5. 2021
Terézia Danihelová	4. 6. 2021
Eliška Fikarová	6. 6. 2021
Katarína Makayová	13. 6. 2021
Leo Orichel	20. 6. 2021
Regína Orichelová	20. 6. 2021
Lea Grulichová	20. 6. 2021
Lubomír Deščík	20. 6. 2021
Júlia Vávrová	20. 6. 2021
Vanesa Báňová	20. 6. 2021
Matúš Báňa	20. 6. 2021

(uvedené sú dátumy krstov)

Predišli nás do večnosti:

Alžbeta Melišová	8. 10. 2020
Pavol Ciho	16. 10. 2020
Oľga Danielová	21. 10. 2020
Mária Hnátová	27. 10. 2020
Mária Hroznová	6. 11. 2020
Zlata Hassayová	9. 11. 2020
Otto Pollák	14. 11. 2020
Štefan Morávek	20. 11. 2020
Magdaléna Danielová	27. 11. 2020
Jarmila Reháková	30. 11. 2020
Janette Danihelová	1. 12. 2020
Jaroslav Waldhauser	2. 12. 2020
Augusta Palkovičová	4. 12. 2020
Júlia Havlová	18. 12. 2020
Milada Trávníčková	21. 12. 2020
Pavel Arpáš	28. 12. 2020
Helena Havlíčková	30. 12. 2020
Štefánia Komorníková	31. 12. 2020
Jozef Matula	4. 1. 2021
Mária Mozolichová	23. 1. 2021
Margita Popovičová	27. 1. 2021
Jozef Daniel	28. 1. 2021
Ivan Kovár	28. 1. 2021
Júlia Haramachová	1. 2. 2021
Alfréd Kozánek	4. 2. 2021
Justína Polláková	6. 2. 2021
Štefan Daniel	10. 2. 2021
Alojz Strelec	1. 3. 2021
Jozef Salajka	4. 3. 2021
Sylvester Buzay	5. 3. 2021
Jozef Thebery	8. 3. 2021
Elena Poláková	11. 3. 2021
Pavol Černoch	20. 3. 2021
Štefan Daniel	26. 3. 2021
Milan Stanický	31. 3. 2021
Anna Ďurošová	14. 4. 2021
Peter Baránek	20. 4. 2021
Eduard Mihalovič	23. 4. 2021
Emil Khúla	27. 4. 2021

Ervín Černoch	28. 4. 2021
Jozef Násada	29. 4. 2021
Mária Brezová	29. 4. 2021
Jozefína Šedivá	5. 5. 2021
Marcel Žák	6. 5. 2021
Peter Fodor	7. 5. 2021
Jaroslav Ptáček	10. 5. 2021
Viliam Bilka	21. 5. 2021
Oľga Černochová	28. 5. 2021
Mária Čulenová	7. 6. 2021
Stanislav Jureňa	12. 6. 2021
Karolína Danielová	16. 6. 2021
Milada Božková	28. 6. 2021
(uvedené sú dátumy pohrebov)	

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Jana Tokárska a Juraj Saksun	2. 10. 2020
Zuzana Štefančíková a Lukáš Burda	20. 11. 2020
Mária Habová a Tibor Čajka	17. 4. 2021
Lenka Poláková a Dávid Riška	24. 4. 2021
Katarína Konečná a Vít Búzek	30. 4. 2021
Jana Kolínková a Filip Nemec	15. 5. 2021
Romana Ovečková a Martin Havlíček	22. 5. 2021
Anežka Kováliková a Tomáš Juríček	29. 5. 2021
Jana Ulrichová a Michal Bilka	18. 6. 2021
Barbora Kovaľová a René Rehák	19. 6. 2021
Martina Medlenová a Marek Provazník	19. 6. 2021

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Turíčna púť - 23. máj 2021